

at han kunde tage Spørgsmaalet under Overvejelse efter den Forhandling, der er ført i Dag, kunde det jo dog være, at den højtærede Ordfører kunde stille sig noget anderledes, og at vi saa kunde faa en Afstemning. Thi naar den højtærede Minister kan ændre sin Stilling til denne Sag, tror jeg ogsaa nok, at det ærede Finansudvalg ikke behøvede at tage sig det saa nær, om Tinget i dette enkelte Spørgsmaal gik dets store Flertal imod. Jeg afventer altsaa den højtærede Ministers Udtalelser i saa Henseende. Selvfølgelig vil jeg ikke udsætte Sagen for den Glæde, der kunde blive tilføjet den ved at faa Indstillingen forfattet, men jeg vil dog ikke tage min Indstilling tilbage i Djebliffet, da jeg ikke vil affære Diskussionen. Hertil skal jeg indskrænke mig.

N. Andersen: I Anledning af Indstillingen under Nr. 1, Betænkningens Nr. 1, skal jeg tillade mig blot med et Par Ord at hde den højtærede Minister min Tak for den velvillige Maade, hvorpaa han har stillet sig, og navnlig skal jeg specielt saa fast, at den højtærede Minister tog Afstand fra Indstillingen, for saa vidt angaar det ene Ord „Undersøgelse“. Jeg skal særlig saa fast, at den højtærede Minister dermed har anerkendt, at Sagen er undersøgt og undersøgt paa en saadan Maade, at naar Lovgivningsmagten i øvrigt er enig om at tage den op til Gennemførelse, saa vil det kunne ske uden at der spildes alt for megen Tid. Dette er ogsaa saa meget mere besøjet, som jeg tror — jeg havde Anledning til at gøre opmærksom derpaa ved Finanslovens 1ste Behandling — at der allerede er hengaaet næsten 7 Aar, siden Rigsdagen, Bevillingsmyndigheden, bevilgede Midler til at saa foretaget denne Undersøgelse, hvoraf den Adresse, som nu foreligger til Indstilling, er et Resultat. Det eneste Punkt, som, saa vidt jeg forstod, den højtærede Minister mente endnu kunde være Genstand for Undersøgelse — og dert er jeg ganske enig med den højtærede Minister — er Spørgsmaalet om, hvor vidt man eventuelt skal grave et Løb til over Løgstør Grunde eller foretage en Uddybning af Løgstør Kanal hvilket endnu henstaar uafgjort. I dette Spørgsmaal er jeg ganske vist ikke fuldt enig i den Konklusion, som den højtærede Minister kom til, men det skal jeg lade ligge, da jeg jo i Dag har hørt en Advarsel fra den højtærede Formand til en tidligere Tale om, at man ikke maa tale om Sagerne men alene om Andragenderne. Med Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelse om, at Spørgsmaalet om Foranstaltninger til en Forbedring af Befejlings-

forholdene paa Limfjorden staar i nøje Forbindelse med Dyborøns-spørgsmaalet, kan jeg kun delvis hde den højtærede Minister min Tilslutning. Jeg kan for saa vidt slutte mig dertil, som jeg erkender, at det vilde være heldigt og hensigtsmæssigt, om de to Spørgsmaal kunde løses paa en tilfredsstillende Maade omtrent samtidig, men Spørgsmaalet om en Forbedring af Sejladsen gennem Limfjorden Øst fra har jo sin ganske overordentlig store Betydning for Limfjordsegnene, og hvis denne Sag skal vente, indtil det kan skønnes, om man ved de forestaaende Foranstaltninger ved Dyborøn kan tilvejebringe et nogenlunde stabilt og fast Sejlsøb, frygter jeg for, at det vil være alt for urimelig længe endnu, inden den for Limfjordsegnene meget vigtige Sag om en Forbedring af Limfjordens Befejlingsforhold kommer til Udførelse. Og sikkert er det jo ogsaa, at man ikke kan sige, at de to Ting hænge saa nøje sammen, at det ene bliver overflødig eller unyttigt, hvis det andet ikke gennemføres; thi det maa jo erindres, at hvis man tænker sig, at Indløbet ved Dyborøn var helt lukket, og hele Indsejlingen Vest fra umuliggjort, vil der saa meget mere være Føje til at sørge for en saa god Indsejling som muligt Øst fra. Derfor forekommer det mig ret logisk, at man siger: Hver af de to Ting kan meget vel staa paa sine egne Ben og have sin selvstændige Berettigelse. Men da der er al Sandsynlighed for, at der vil hengaa lang Tid, inden vi saa begge Dele gennemført, vil jeg meget indtrængende anmode den højtærede Minister om ikke at glemme Forbedringen af Limfjordens Befejlingsforhold, fordi den har en saa overordentlig stor Betydning, og tillige fordi den kan iværksættes for en overkommelig Pris. — Den højtærede Minister kom samtidig ind paa en kort Omtale af en Foranstaltning paa Sjyllands Besthyt, som han ogsaa mente stod i Forbindelse hermed, hvad der i en vis Henseende kan være rigtigt, nemlig Spørgsmaalet om Læmoler for det vestjydske Fiskeri. Jeg tror, at den højtærede Minister har Ret i, at et af de Punkter, hvor man med god Føje kunde tænke paa at anlægge et saadant Værk — hvis man da ikke, vel at mærke, kommer til det Resultat, at man vil bygge en Havn der — er Hanstholm. Det tror jeg den højtærede Minister har Ret i, men hvad jeg ikke tror, han har Ret i, er, at det absolut skulde være bedst at faa en Mole lodret paa Kystlinjen. Jeg tror tværtimod — og jeg tror, at jeg dert vil saa Tilslutning fra de fleste virkelig sagkyndige — at Dækningsmolen eller Besthytelsesmolen